

CSITT, CSENDESEN...

Csitt, csendesen, dologra!
Erre, halak, horogra!
Azt mondja a szakácsné:
Nincs jobb, mint a halászlé.

Tisza vize de tiszta!
A horgomon giliszta.
Kóstold meg csak, kecsege,
Nagyon finom csemege.

Gyere, csuka, gyer' koma,
Hadd legyen ma lakoma,
Hadd örüljön jó anyám,
Ott azon a kis tanyán.

Ne sírj, ne ríj, Ilonka,
Mert megszökik a potyka.
Majd fogok én te neked
Piros szárnyú keszeget.

Fogok kárászt, mennyhalat,
Mind a kettő jó falat.
Ni! Ott szalad egy sügér,
Ezüst pénze de fehér!

Ejnye, ejnye, mi dolog?
Meg se mozdul a horog.
Megy a hal mind bújába
Tiszából a Dunába.

Megmondom a Tiszának:
Mondja meg a Dunának:
Küldje vissza a halat...
Itt várjuk a kert alatt.

Csitt, csendesen, ha mondom!
Jaj de nehéz a horgom!
Béka biz ez, nem potyka –
Edd meg, ha sírsz, Ilonka!